

po ní krev. Muž se po tomto děsivém výjevu ihned oblékl, a jakmile ženy ulehly, vzal nohy na ramena.

Vraní dcera tak zůstala neprovdaná.

LÚRIVÖTTUR A DÝRIVÖTTUR

O člověku, který vesluje ze všech sil, se na Faerách říká: „Vesluje jako Dýrivöttur.“

Žili byli jednou dva obři. Jeden se jmenoval Dýrivöttur a druhý Lúrivöttur. Jednoho dne pronásledovali v člunu nějakou loď a chtěli se jí zmocnit. Loď jim ujížděla, seč mohla, ale obři se k ní přesto pomalu přibližovali. Když se jim zdálo, že jsou už dost blízko, uchopil Lúrivöttur železnou tyč, aby loď zahákl. Loď se však začaly od sebe opět vzdalovat, protože v tu chvíli vesloval pouze Dýrivöttur. Lúrivöttur na něho křikl: „No tak vesluj, Dýrivötto!“

Dýrivöttur zabral ze všech sil, ale Lúrivöttur v tom okamžiku dostal ránu přímo do obličeje, takže se svalil dozadu na Dýrivötta. A to je vše.

VRANÍ DCERA

Byla jednou jedna žena, které říkali Vrána. Měla dceru, jež byla zlá a navíc ošklivá. Nic nepomohlo, že se parádila a zdobila šperky — žádný nápadník nepřišel. Její matka však nechtěla, aby dcera zůstala na ocet, a tak se vydala hledat někoho, koho by jí namluvila. Nakonec se jí podařilo najít muže, který souhlasil.

Ženy postavily na stůl večeři a Vrána nabádala dceru, aby si dávala pozor a moc nejedla, protože s nimi u stolu bude sedět i její nápadník.

Usedli tedy ke stolu a Vrána s dcerou jedly velice střídmě. Dcera si nabrala na jehlici jen půlku žlutku a zdvořile poděkovala za jídlo. To aby vypadala způsobilně.

Nápadník si pomyslel, že takovou ženu bude snadné živit, neboť toho moc nesní. Rozhodl se, že se s ní ožení.

Po večeři ho ženy zavedly do ložnice a všichni šli spát. Dcera si matce stěžovala, že nemůže usnout, protože má hlad. Matka jí řekla, ať jde do světnice a rozdělá oheň. Pod střechem visí koňská kýta, tu si může vzít a upéct. Dcera kýtu sundala a na rozdělaném ohni ji začala opékat.

Nápadník se tím šramotem probudil a dírou ve stěně nahlédl do světnice, aby zjistil, co se tam děje. Jakmile se na kýtě objevila opečená kůrka, dcera s matkou se do ní zakously. Dcera měla nahé paže a okolo krku utěrku z bílého plátna. Jak okusovala maso, stékala jí

WEB: www.oceti.cz/sihasaapa/
vyslo: 8. 5. 2024

Ilustrace: Testérka fotky: Canon G7X
e-mail: sihasaapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

429

SIHÁČEK

květen 2024

Jak to zvládáme

CO SE STALO

17. 4. — bylo chladno, kolem 12°C, zataženo, i 12 kapek ukápl. Během schůzky jsme byli venku i uvnitř.

Začali jsme venku na ostrově jménem (podle Sama) - „Kostěný ostrov“. Dnešní úkol měl název »poslední úder«. Podstata byla v soupeření dvojic. Tloukli střídávě do hřebíku, a vítězem se stal ten, po jehož úderu byl hřebík úplně zabítý.

Pak jsme se věnovali krátké zkoušce »věže a rozhledny«. Za střelnicí bylo šest kartiček s velmi známými stavbami, cílem bylo pojmenovat je a potom ještě sestavit heslo dne „STRÍLÍ“, a doplnit, kde se stavby nacházejí.

Na další část schůzky jsme se přesunuli do klubovny. Rozdělení a dvojice jsme se vystřídali v rolích »navigátor a navigovaný«. Navigovaní se zavázanými očima hledali balónky a nosili je do proutěného koše.

Pobyt v klubovně jsme uzavřeli krátkou hříčkou »najdi bodec«. Cílem nebylo nic náročnějšího než prasknout balónek... :-)

Na závěrečnou část jsme se vydali opět ven a sehráli několik kol »vybíjené vracečky«, a hráli jsme tentokrát s megatenisákem.

Závěrem jsme si v klubovně rozdali »nové číslo« oddílového časopisu, sbalili si věci, připomněli víkendové akce a vydali se k domovům...

24. 4. — bylo chladno a pršelo. Schůzku jsme strávili v klubovně. Na úvod jsme plnili úkol pro dlouhodobou hru. Nejlepší kdo byl přítomen na místě byl (čtvrtý) Kuba — ostrov určil, a pojmenoval ho „Co já nevím“.

Čtyři zatím dorazivší, plnili úkol »vzácné vejce«. Na „větších stromů“, s nástrojem v ruce, jsme museli dopravit vejce z vnitrozemí na pobřeží.

Vrátili jsme klubovnu do původního stavu, roztáhli poušť a na několik kol si zahráli hru dvojic »Hade, kde jsi?«. Poušť nebyla moc velká, ale i tak se dokázali někteří přesunout tak, že je soupeř tloukem netrefil.

Následně jsme po podlaze rozmístili LINO čtverce a sehráli na několik kol »vytlačovanou«. Základní podmínkou bylo udržet se co nejdéle na čtvercích.

Jako poslední jsme si zahráli »Chyt' Karla«. Tentokrát museli ti, kteří chytili pojmenovat co je na obrázku. Střídali se „ptáci“ a „rozhledny a věže“.

Před rozchodem jsme si připomněli sobotní turnaj v Osadnících, vyzvali všechny, aby odpověděli formulářem na stránkách, který se ptá na první schůzku v květnu, sbalili si věci a vydali se k domovům...

